

ת"פ 60258/05/21 - פלג חג'ג' נגד מדינת ישראל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 60258-05-21

28 אוגוסט 2022

לפני:

כב' השופטת מירב קליימן

המבקש:

פלג חג'ג'
ע"י ב"כ: עו"ד עופר רחמני

-

המשיבה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד חן אביטן

החלטה

1. לפני בקשת הנאשם בהליך שבכותרת (להלן: "**המבקש**") לעיון מחדש בהחלטתי מיום 6.7.2022 במסגרתה נדחתה בקשתו לביטול כתב האישום כנגדו מחמת הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 ולמתן צו איסור פרסום על פרטי ההליך.
2. בתמצית, כנגד המבקש וחברה בבעלותו (להלן: "**החברה**") הוגש כתב אישום אשר יחס לחברה חמש עבירות של עיסוק כקבלן שירותי ניקיון ללא רישיון כדון, בשל התקשרותה עם מזמינות שירות שונות בהסכמים שעניינם אספקת עובדים לעבודות ניקיון מבלי שהיה בידה רישיון קבלן שירותי ניקיון. למבקש יוחסו עבירות של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה בטענה כי הפר את חובתו לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע העבירות ע"י החברה. כאן אציין כי ביום 17.8.22 הודיעה המאשימה על תיקון כתב האישום, באופן שהאישומים כנגד החברה ימחקו. האישומים כנגד המבקש נותרו על כנם.
3. ביום 8.5.22 הגיש המבקש בקשה לביטול כתב האישום כנגדו מחמת 'הגנה מן הצדק', בטענה לפגמים טכניים ומהותיים שנפלו בו. בפן הטכני טען המבקש כי כתב האישום נעדר פרטים מהותיים ובפן המהותי טען כי 'הולך שולל' ע"י אדם אחר אשר היה מעורב בניהול החברה באופן מלא ואינטנסיבי מאחורי הקלעים, שלט בלקוחות, בספקים ובחשבונות הבנק של החברה ובמשאביה והכשיל את המבקש בניהול החברה. על יסוד

האמור, טען המבקש כי כתב האישום הוגש כנגד ה'אדם הלא נכון' ולכן הינו חסר בסיס, באופן המצדיק את ביטולו. עוד עתר המבקש למתן צו איסור פרסום גורף על כל פרט מזהה בהליך, על מנת להביא את הדברים כהווייתם מבלי לפגוע בחיסיון עו"ד של בא כוחו מול האדם האחר בעניינים אחרים המשליכים על תיק זה וכדי לאפשר דיון חופשי בבקשה.

4. בהחלטתי מיום 6.7.22 (להלן: "**ההחלטה בבקשה הקודמת**") קבעתי כי לא עלה בידי המבקש לבסס את טענתו להגנה מן הצדק, שכן מרבית טענותיו נגעו להתקיימותם של יסודות העבירות המיוחסות לו ולחברה, אשר אין מקומן להתברר במסגרת טענה מקדמית של הגנה מן הצדק, אלא בשלב ההוכחות. עוד נקבע כי המבקש לא ביסס את טענתו ל"אכיפה בררנית". בנוסף, נדחתה בקשתו למתן צו איסור פרסום, משלא הוכח כי מתקיימת עילה מהעילות הקבועות בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק בתי המשפט**"), המצדיקה את איסור הפרסום ומאחר שהמבקש לא ערך הבחנה בין סוגיית פרסום פרטי הדיון ופסק הדין לבין סוגיית קיום הדיון בפומבי.

5. במסגרת הבקשה הנוכחית עותר המבקש כי אעיין מחדש בהחלטה בבקשה הקודמת לפיה יש להותיר את ההכרעה להליך ההוכחות. טרם אדרש לטענות המבקש אציין כי הבקשה כללה גם תשובה לתגובת המאשימה מיום 16.6.22 לבקשה הקודמת של המבקש לביטול כתב האישום. לבד מכך שהתייחסות זו כללה התבטאויות בלשון לא ראויה כלפי ב"כ המאשימה, אין לקבל את התנהלות המבקש, אשר עשה דין לעצמו והגיש תשובה לתגובה ללא קבלת רשות מבית המשפט, קל וחומר לאחר שההחלטה בבקשה כבר ניתנה. לפיכך, אין מקום להתייחס לטענות אלה (ס' 1-32 לבקשה).

6. לגופו של עניין, ביחס להחלטה בבקשה הקודמת טוען המבקש כי הראיות הגולמיות מבססות את הטענה כי המבקש לא שלט בחברה אלא אדם אחר וכי אם בית הדין יעיין בראיות כבר בשלב זה יגיע למסקנה דומה ולכן אין מקום לנהל הליך הוכחות. עוד טוען המבקש כי אי אזכור מועד העבירות אינו עניין פרוצדורלי אלא עניין מהותי היורד לשורשו של האישום וכי ברור שמי שהיה צריך לעמוד לדין הוא מי שניהל בפועל את חשבון הבנק, הפיק הכנסות מן החברה ונהנה מהן. אשר לצו איסור הפרסום, טוען המבקש כי עמדתה הנייטרלית של התביעה והאפשרות לנזק חמור ועצום לשמו אמורה להוביל להטלת צו איסור פרסום על שמו ועל כל פרט מזהה שלו בקשה עם ההליך ומבקש כי יתקיים דיון מקדמי בעניין.

7. המאשימה בתגובתה טוענת כי אין בפי המבקש כל טיעון ענייני או משפטי התומך בבקשתו לעיון מחדש, כי המבקש אינו מוסיף מאומה על מה שכבר נטען על ידו בבקשה הקודמת וכי עיון חוזר אינו הליך הקיים בסדרי הדין למעט בהליכים בודדים, שהליך זה אינו נמנה עמם.

8. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, לא ראיתי מקום לשנות מהחלטתי בבקשה הקודמת.

טענותיו של המבקש לא העלו כל חידוש ביחס לבקשתו הקודמת ואף לגופו של עניין אין כל נימוק המצדיק עיון

מחודש בהחלטה. המבקש אף לא הצביע על שינוי נסיבות שחל מאז מתן ההחלטה ולמעשה עניינה של הבקשה הוא ערעור על ההחלטה הקודמת במסווה של בקשה לעיון מחדש, כאשר בית הדין אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיו שלו. בנוסף, המבקש אף לא ביאר מהו המקור הנורמטיבי המבסס עיון מחדש בהחלטה על דחיית טענה מקדמית בהליך פלילי.

9. גם לגופו של עניין לא סברתי כי יש ממש בטענותיו של המבקש המצדיקות שינוי מההחלטה הקודמת. אין מקום "לוותר" על שמיעת ראיות כפי שעותר המבקש (ס' 43 לבקשה). כפי שהובהר בהחלטה הקודמת, המחלוקת בין הצדדים הייתה, ונותרה, נוגעת להתקיימותם של יסודות העבירות המיוחסות למבקש ומשכך דינה להתברר בהליך הוכחות באמצעות עדים וראיות שיובאו מטעם הצדדים. טענותיו של המבקש בעניין זה לא העלו כל חידוש או נסיבה מיוחדת אשר מצדיקה עיון חוזר בהחלטה.

10. אף טענותיו של המבקש ביחס לפגמים בכתב האישום נדחו לגופן, משנקבע כי עיון בכתב האישום מעלה כי זה מפרט באופן ברור מהם סעיפי העבירות המיוחסות למבקש ולחברה, שמות העובדים אשר לכאורה סופקו לאותן מזמינות, וכן את התקופה בה סופקו העובדים למזמינות. בנוסף נדחו טענותיו לאכיפה בררנית משנקבע כי לא הצביע ולו בראשית ראייה כי אי העמדתם לדין של מעורבים אחרים נבעה מתוך שיקולים פסולים, חוסר תום לב, שרירות וכיוב'.

11. לבסוף, אין אף מקום להידרש בשנית לנושא איסור הפרסום. גם בבקשה הקודמת וגם בבקשה הנוכחית לא הצביע המבקש על עילה המצדיקה איסור פרסום לפי החוק (הגנה על בטחונו של בעל דין או עד, מניעת פגיעה חמורה בפרטיות וכיוב') וטענתו הכוללנית כי הדבר יגרום נזק חמור לשמו (ס' 40 לבקשה) אינה מצדיקה מתן צו כאמור (ר' עש"ר (ארצי) 56549-10-21 **אי. אמ. אס. אתרי מאור כוח אדם בע"מ - מדינת ישראל - רשות האוכלוסין וההגירה**, ניתן ביום 23.11.21).

12. הבקשה נדחת. המבקש יגיש תשובה לכתב האישום תוך 21 יום.

13. דיון ההוכחות שנקבע ליום 10.1.2023 יתקיים במועדו.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"ב, (28 אוגוסט 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.